

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2021 roku

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia SO Grażyna Jaszczuk

sędzia SO Wojciech Michalak (spr.)

Ławnicy: Alicja Irena Szymba, Zbigniew Gałazka, Wojciech Knapiuk

Protokolant st. sekr. sąd. Anna Sieczkiewicz

w obecności prokuratora Arkadiusza Szewczaka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 19 lipca i 22 września 2021 roku w Siedlcach

sprawy **J. B. (1)**, syna J. i A. z domu B., urodzonego (...) w S.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 3 grudnia 2020 r. w Z. przy ul. (...), woj. (...), działając w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia A. Ż., owinął jej dokoła szyi skórzany pasek, który następnie zacisnął, powodując jej gwałtowne uduszenie wskutek zadzierzgnięcia,

tj. o czyn z art. 148 § 1 kk

ORZEKA

I. oskarżonego **J. B. (1)** uznaje za winnego dokonania zarzuconego czynu i za ten czyn na podstawie art. 148 § 1 kk skazuje go na karę 15 (piętnastu) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego **J. B. (1)** tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę: na rzecz pokrzywdzonych B. Ż. i M. Ż. (1) po 200 000 (dwieście tysięcy) złotych oraz na rzecz pokrzywdzonych L. S., I. Ż., S. Ż., M. Ż. (2) i D. Ż. po 50 000 (pięćdziesiąt tysięcy) złotych;

III. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres stosowania środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania od dnia 6 grudnia 2020 roku godz. 14:40 do dnia 22 września 2021 roku przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równy jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

IV. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych stwierdzając, że wydatki tego postępowania ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 26/21	

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnym czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	<p>J. B.</p>	<p>w dniu 3 grudnia 2020 r. w Z. przy ul. (...), woj. (...), działając w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia A. Ż., owinął jej dokoła szyi skórzany pasek, który następnie zacisnął, powodując jej gwałtowne uduszenie wskutek zadzierzgnięcia,</p> <p>tj. czyn z art. 148 § 1 kk;</p>	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>1. J. B. (1) od pewnego czasu spotykał się z A. Ż..</p> <p>2. W związku z znajomością A. Ż. z T. S., stał się o nią zazdrosny, nie chciał aby spotykała się na stopie koleżeńskej z innymi chłopcami. W dniu 2 grudnia 2020 roku pokłócili się o to, a J. B. (1) wyraził zgodę na jej kontakty z T. S..</p> <p>3. W dniu 3 grudnia 2020 roku w godzinach rannych J. B. (1) przyjechał do miejsca zamieszkania A. Ż., aby zawieść ją swoim samochodem do S., gdzie miała mieć praktyki szkolne. Jednak A. Ż. oświadczyła, że nie będzie brała udziału w tych zajęciach. W związku z tym pojechali do brata J. B. (1) do S., a następnie do miejsca zamieszkania J. B. (1) w Z..</p> <p>4. W domu J. B. (1) zajął się sprzątaniem pomieszczenia gospodarczego a A. Ż. mu w tym pomagała.</p> <p>5. Następnie spędzili razem czas w pokoju J. B. (1), m.in. oglądając film.</p> <p>6. W pewnym momencie – około godz. 16.30 -A. Ż. powiedziała J. B. (1), że nie chce się z już z nim spotykać.</p>	Wyjaśnienia oskarżonego J. B. (1)	k. 119-121, 129, 586-587;	

7. J. B. (1) był zaskoczony tym oświadczeniem A. Ż. i nie mógł się z nim pogodzić. Gdy A. Ż. odwróciła się od niego, wziął skórzany pasek od spodni leżący na szafce zarzucił go na szyję A. Ż. i zacisnął go. A. Ż. próbowała się bronić, lecz J. B. (2) nie puścił zaciśniętego wokół jej szyi paska, co doprowadziło do uduszenia się A. Ż. i jej śmierci.

8. J. B. (2) włożył zwłoki A. Ż. do swojego samochodu, pojechał do lasu i zakopał je.

9. Następnie w rozmowach z rodziną A. Ż., swoją matką oraz organami ścigania utrzymywał, że wieczorem w dniu 3 grudnia odwiózł ją do jej domu.

10. W dniu 3 grudnia 2020 roku I. Ż. w K. w S. zgłosiła zaginięcie A. Ż..

11. W dniu 6 grudnia 2020 roku J. B. (1) przyznał się do zabójstwa A. Ż. i wskazał miejsce ukrycia jej zwłok.

12. J. B. (1) nie jest osobą chorą psychicznie ani upośledzoną umysłowo. W czasie popełnienia czynu miał zachowaną zdolność rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem.

Zawiadomienie

k. 2-4;

o zaginięciu A. Ż.		
Protokół przeszukania miejsca zamieszkania J. B. (1) wraz z dokumentacją fotograficzną	k. 64-82;	
Protokół oględzin miejsca ujawnienia zwłok A. Ż. wraz z dokumentacją fotograficzną	k. 86-100;	
Protokoły oględzin telefonów marki H.,L. i S.	k. 195-197;	
Protokoły oględzin monitoringu	k. 389-393;	
Protokół oględzin i otwarcia zwłok	k. 396-402	
Opinia psychiatryczno-psychologiczna oraz opinia uzupełniająca	k. 416-420, 602-605;	
Zeznania I. Ż.	k. 587;	
Zeznania L. S.	k. 253-254, 587-588;	
Zeznania M. Ż. (1)	k. 588	
Zeznania B. Ż.	k. 257-258, 588-589;	
Zeznania T. S.	k. 317-318;	
Wywiad środowiskowy	k. 282	
Fakty uznane za nieudowodnione		

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
OCena DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1,2,3,4,5,6,7,8,9,10.	Wyjaśnienia oskarżonego J. B. (1)	J. B. (1) w swoich wyjaśnieniach konsekwentnie przyznawał się do dokonania zarzucanego czynu. Jego wyjaśnienia zasługują na uwzględnienie. Oskarżony szczegółowo opisał co robił w dniu 3 grudnia 2020 roku, jak spędzał czas z A. Ż.. Następnie wyjaśnił co pchnęło go do zabójstwa, opisał czynność sprawczą oraz gdzie i w jaki sposób ukrył ciało A. Ż.. Oskarżony wyjaśniał także szczegółowo w zakresie tego co robił po dokonaniu zabójstwa, jaką wersję przedstawiał rodzinie A. Ż. oraz organom ścigania. Opis zdarzenia przedstawiony przez oskarżonego zawiera nie tylko wszystkie istotne	

		<p>okoliczności popełnienia czynu, ale także szczegóły związane z jego motywacją oraz czynnościami jakie przedsięwziął w celu zatarcia śladów przestępstwa.</p> <p>Wyjaśnienia te, w ocenie Sądu, są w pełni wiarygodne. Znajdują bowiem potwierdzenie w innych zgromadzonych w sprawie dowodach, w szczególności w postaci oględzin miejsca zdarzenia, oględzin zatrzymanych rzeczy oraz opinii biegłego patomorfologa. Z tych względów Sąd ocenił te wyjaśnienia jako wiarygodne i uwzględnił je rekonstruując stan faktyczny.</p>	
1,9.	<p>Zeznania</p> <p>I. Ż.,</p> <p>L. S., M. Ż. (1), B. Ż.</p>	<p>Świadkowie złożyli zeznania dotyczące relacji A. Ż. z J. B. (1), swojego postrzegania J. B. (1) i jego zachowania po popełnieniu przestępstwa. Ich depozycje są jasne, szczerze i rzeczowe, a ponadto wzajemnie ze sobą korespondują. W związku z tym zostały uwzględnione przez Sąd w całości.</p>	
2.	<p>Zeznania</p> <p>T. S.</p>	<p>Świadek złożył zeznania dotyczące swojej znajomości z A. Ż. oraz jak A. Ż. relacjonowała zachowanie J. B. (1). Zeznania świadka są szczerze i rzeczowe, a jako</p>	

		<p>takie zostały uwzględnione przez Sąd w całości.</p>	
4,5,8,10	<p>Protokół przeszukania miejsca zamieszkania J. B. (1) wraz z dokumentacją fotograficzną;</p> <p>protokół oględzin miejsca ujawnienia zwłok A. Ż. wraz z dokumentacją fotograficzną;</p> <p>protokoły oględzin telefonów marki H., L. i S.;</p> <p>Protokoły oględzin monitoringu</p>	<p>Sąd dał wiarę tym dowodom. Relacjonują one przebieg czynności wykonywanych w sprawie oraz wyniki tych czynności. Zostały one sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami i nie były kwestionowane przez strony.</p>	
7.	<p>Protokół oględzin i otwarcia zwłok A. Ż.</p>	<p>Biegły J. L. opisał jakie obrażenia zewnętrzne i wewnętrzne stwierdził u A. Ż. w toku oględzin i otwarcia jej zwłok. Biegły wskazał, że przyczyną śmierci A. Ż. było uduszenie wskutek zadziergnięcia na szyi pętli zaciskanej rękami innej osoby.</p> <p>Opinia została uznana przez Sąd za rzetelną, kompletną i wyczerpującą. Sporządziła ją osoba uprawniona, dysponującą wiadomościami specjalnymi w tym zakresie. W ocenie Sądu opinia spełnia wymogi z art. 200 kpk i jako taka została uwzględniona przez Sąd w całości.</p>	
	<p>Dane o karalności.</p>	<p>Brak podstaw do kwestionowania prawdziwości i wiarygodności dowodu.</p>	

	Wywiad środowiskowy	Dokument nie budził wątpliwości, został sporządzony przez uprawniony podmiot i zawierał wszystkie niezbędne elementy.	
11.	Opinia psychiatryczno – psychologiczna J. B. (1) oraz opinia uzupełniająca	<p>Biegli lekarze psychiatrzy oraz psycholog wykluczyli istnienie u oskarżonego choroby psychicznej czy upośledzenia umysłowego, rozpoznając u niego jedynie zaburzenia adaptacyjne. Biegli wykluczyli także by oskarżony dokonał zabójstwa pod wpływem silnego wzburzenia, gdyż emocje nie zakłóciły intelektualnej percepcji jego zachowania.</p> <p>W ocenie Sądu, obie opinie biegłych są jasne i logiczne. Biegli wyczerpująco uzasadnili swoje stanowisko w zakresie stanu poczytalności oskarżonego w chwili czynu i możliwości pokierowania przez niego swoim zachowaniem.</p> <p>Sąd uznał, iż obie opinie spełnią wymogi o jakich mowa w art. 200 kpk i jako takie w pełni zasługują na uwzględnienie.</p>	
1.2.	<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz</i>		

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I.	J. B. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Zebrany w sprawie materiał dowodowy i jego ocena dokonana przez Sąd prowadzi do wniosku, że oskarżony J. B. (1) swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 148 § 1 kk.</p> <p>W realiach niniejszej sprawy nie ulega wątpliwości, że oskarżony działał z bezpośrednim zamiarem zabójstwa A. Ż.. Nastawienie psychiczne oskarżonego do czynu niezwykle czytelnie oddają okoliczności zdarzenia, rodzaj użytego narzędzia i sposób posłużenia się nim. J. B. (1) wziął pasek od spodni i wykorzystując chwilę gdy A. Ż. była do niego odwrócona plecami,</p>			

zaatakował ją zniemacka zakładając pasek na jej szyję a następnie zaczął ją tym, paskiem dusić. Jak wynika z jego wyjaśnień A. Ż. próbowała się bronić, jednak nie zważał na to. Czekał aż się udusi, nawet czując jak wiotczeje jej ciało nie puszczał paska. Aby upewnić się, że A. Ż. nie żyje sprawdził, czy bije jej serce, dopiero wówczas był pewien, że osiągnął cel w postaci zabicia pokrzywdzonej. Wszystkie te okoliczności, a więc użycie narzędzia w postaci paska, zaatakowanie pokrzywdzonej od tyłu, zaciśnięcie paska na szyi ofiary, niezważanie na jej obronę, czekanie z zaciśniętym na jej szyi paskiem aż przestanie się ruszać, a w końcu sprawdzanie czy na pewno nie bije jej serce jednoznacznie prowadzą do wniosku, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim pozbawienia jej życia. W orzecznictwie i doktrynie powszechnie przyjmuje się, że „gdy ustalenie strony podmiotowej działania sprawcy zabójstwa ma polegać na przypisaniu mu zamiaru bezpośredniego, owa jednoznaczność wymowy sposobu, w jaki skutek śmiertelny został (lub mógł zostać) spowodowany, musi być szczególnie wyraźna i niewątpliwa” (por. wyrok SA w Warszawie z

29.07.2015 roku, II Aka 184/15, LEX nr 1843229). W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie okoliczności popełnienia czynu przez J. B. (1) są na tyle jednoznaczne, że Sąd przypisał mu działanie w zamiarze bezpośrednim zabójstwa A. Ż..

Jednocześnie należy ocenić, że był to zamiar nagły (dolus repetitus), z którym mamy do czynienia „kiedy sprawca powziął zamiar raptownie pod wpływem jakiegoś zaskakującego silnego bodźca i natychmiast realizuje czyn”(Kodeks karny. Komentarz pod red. M. Bafii, Warszawa 1987r.) Materiał dowodowy nie wskazuje, bowiem, w żaden sposób, że oskarżony wcześniej planował zabójstwo A. Ż.. To pokrzywdzona chciała z nim spędzić ten dzień, rezygnując z wyjazdu na szkolne praktyki, co świadczy o tym, że oskarżony nie okazywał wobec niej agresji. W niniejszej sprawie w zeznaniach świadków przewija się motyw zazdrości oskarżonego o A. Ż.. W tym kontekście należy uwzględnić także wyjaśnienia oskarżonego, że zamiar zabójstwa powstał w chwili gdy A. Ż. powiedziała, że nie chce więcej się z nim spotykać. To właśnie był ten zaskakujący, silny bodziec, który skutkowało powzięciem

<p>przez J. B. (1) zamiaru zabójstwa pokrzywdzonej, który definiuje jego postępowanie jako działanie w zamiarze nagłym.</p> <p>Jednocześnie Sąd nie znalazł jakichkolwiek okoliczności, które winę oskarżonego mogłyby wyłączyć lub chociażby ograniczyć. W czasie popełnienia czynu oskarżony miał w pełni zachowaną zdolność rozpoznania jego znaczenia oraz pokierowania swoim postępowaniem.</p>			
#	1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.4. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.5. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

związłe o powodach umorzenia postępowania			
#	1.6. Uniewinnienie		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. B. (1)	I.		<p>Wymierzając karę Sąd kierował się dyrektywami jej wymiaru określonymi w art. 53 kk,</p> <p>Po stronie okoliczności obciążających Sąd wziął pod uwagę najwyższy stopień społecznej szkodliwości tego czynu, godzącego w podstawowe dobro chronione prawem jakim jest życie człowieka, skutek w postaci zabójstwa pokrzywdzonej oraz motyw jakim kierował się oskarżony.</p> <p>Oskarżony swoim czynem pozbawił życia niespełna siedemnastoletnią A. Ż.. Oskarżony, jak sam wyjaśniał, dusząc ją patrzył w jej oczy, nie zrobiły na nim</p>

wrażenia próba jej obrony i wyrwania się ze śmiertelnego uścisku, do końca czynności sprawczej nie powstało w nim uczucie, które kazałoby mu zatrzymać swoje działanie. Był zdeterminowany aby pozbawić ją życia. Następnie próbował zacierać ślady swojego czynu, ukrył ciało pokrzywdzonej i przez dwa dni utrzymywał wersję, że odwiózł ją do domu. Motywacja jaką kierował się oskarżony popełniając czyn, a więc zaskoczenie tym, że pokrzywdzona nie chciała się z nim spotykać w połączeniu z zazdrością o nią, ocenić trzeba za wyjątkowo błahą, co także należy zaliczyć do okoliczności obciążających.

W niniejszej sprawie jednak Sąd, orzekając w zakresie kary, musiał wziąć pod uwagę także istotne okoliczności łagodzące.

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na to, że J. B. (1) w chwili zabójstwa działała z zamiarem nagłym. Jak wskazuje się w orzecznictwie, wystąpienie zamiaru nagłego dolus repentinus – w przeciwieństwie do zamiaru przemyślanego dolus praemeditatus – zazwyczaj poczytywane jest na korzyść sprawcy i świadczy o popełnieniu przestępstwa z wysokim,

lecz nie najwyższym stopniem zawinienia (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 9 marca 2017 r., sygn. II Aka 557/16, Legalis Numer 1591786).

Drugą okolicznością łagodzącą jest fakt, że oskarżony przyznał się do dokonania zarzuczonego czynu, wskazał wszystkie istotne okoliczności jego popełnienia – zarówno w zakresie motywu jaki nim kierował jak i przebiegu czynności sprawczej. Należy zwrócić uwagę, że J. B. (1) przyznał się do dokonania zabójstwa A. Ż. w sytuacji, gdy organy ścigania nie dysponowały przekonującymi dowodami na to, co stało się z poszkodowaną – nadal była uważana za osobę zaginioną. To J. B. (1) oświadczył, że ją zabił i wskazał miejsce ukrycia jej ciała. Następnie złożył obszernie i szczegółowe wyjaśnienia dotyczące przebiegu tego zdarzenia. Na kanwie podobnej sprawy Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 20 października 2020 r. w sprawie IV KK 555/19 stwierdził, że „(...) taka postawa oskarżonego winna zazwyczaj pociągać za sobą rezygnację ze stosowania wobec oskarżonego nie tylko mającej eliminacyjny charakter kary dożywotniego pozbawienia wolności, ale

także wyjątkowej kary 25 lat pozbawienia wolności” Orzekając karę w niniejszej sprawie Sąd miał na uwadze powyższy pogląd Sądu Najwyższego.

W końcu trzecim elementem, który Sąd uwzględnił jako okoliczność łagodzącą jest bardzo młody wiek oskarżonego. Wprawdzie w myśl kodeksu karnego nie jest już przestępcą młodocianym – w chwili czynu miał niespełna 22 lata – to jednak nadal należy go uważać a sprawcę, którego należy nie tyle eliminować ze społeczeństwa, co wychować do życia w nim.

Mając na względzie wszystkie te okoliczności, Sąd doszedł do przekonania, że adekwatną karą za dokonanie zbrodni zabójstwa A. Ż., uwzględniając zarówno okoliczności obciążające jak i łagodzące występujące po stronie oskarżonego, będzie kara 15 lat pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu, kara w tym wymiarze spełni cele wychowawcze i zapobiegawcze wobec oskarżonego, uświadomi mu czym jest pozbawienie życia innego człowieka oraz stanowić będzie właściwą odpłatę za popełniony czyn skłaniając oskarżonego do

			pogłębionej refleksji nad swoim postępowaniem.
	II.		<p>Sąd w całości uwzględnił wnioski o przyznanie pokrzywdzonym zadośćuczynienia. Sąd kierował się przy tym zasadami płynącymi z art. 46 kk, mając na uwadze, że zasądzona kwota zadośćuczynienia na rzecz pokrzywdzonych ma charakter kompensacyjny i powinna stanowić realne i adekwatne zadośćuczynienie do stopnia krzywdy, jakiej doznali w wyniku przestępnego działania oskarżonego. Suma zadośćuczynienia powinna być odpowiednia, co oznacza, że powinna odzwierciedlać w pełni rozmiar doznanej krzywdy, tj. stopień cierpienia fizycznych i psychicznych, ich intensywność, czas trwania, nieodwracalność następstw i inne okoliczności, których nie sposób wymienić wyczerpująco (por. m.in. wyroki SN: z 30.01.2004 r., I CK 131/03, OSNC 2005/2, poz. 40; z 27.02.2004 r., V CK 282/03, LEX nr 183777). Tak więc, wysokość zadośćuczynienia powinna być odczuwalna dla poszkodowanego i przynosić mu równowagę emocjonalną, naruszoną przez doznane cierpienia psychiczne. Przywrócenie</p>

			<p>tej równowagi w niniejszej sprawie jest niemożliwe z uwagi na nieodwracalny skutek w postaci śmierci A. Ż.. Jednak kierując się wyżej wskazanymi przesłankami Sąd orzekł tytułem zadośćuczynienia kwoty po 200 000 złotych dla każdego z rodziców A. Ż. i kwoty po 50 000 złotych dla każdego z jej rodzeństwa. W ocenie Sądu, z jednej strony kwoty te będą realnym zadośćuczynieniem dla osób najbliższych dla A. Ż., z drugiej strony będą kolejną dolegliwością dla oskarżonego korespondując w tym zakresie z orzeczoną karą pozbawienia wolności. Jednocześnie Sąd widzi po stronie oskarżonego obiektywne możliwości uiszczenia orzeczonych kwot zadośćuczynienia. Oskarżony ma bowiem własny majątek w postaci nieruchomości zabudowanej o pow. 0,20ha, będącej przedmiotem zabezpieczenia majątkowego w niniejszej sprawie.</p>
<p>1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
	<p>III.</p>		<p>W związku z tym, że wobec oskarżonego J. B. (1) był stosowany</p>

		środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania, Sąd zaliczył okres stosowania tego środka zapobiegawczego na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności.
6. inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. KOszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
IV.	O kosztach sądowych z uwagi na sytuację majątkową oskarżonego w kontekście orzeczonego obowiązku z art. 46 § 1 kk oraz fakt, że będzie odbywać karę pozbawienia wolności, Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 kpk i zwolnił go od uiszczenia opłaty oraz zwrotu wydatków.	
1Podpis		

--	--